

Memòria d'Activitats

Unitat d'Intel·ligència
Financera d'Andorra

2015

UIFAND

UNITAT D'INTEL·LIGÈNCIA FINANCERA
D'ANDORRA

ÍNDIX

1.- INTRODUCCIÓ.....	2
2.- BALANÇ.....	3
a. Dades generals.....	3
b. El procés d'avaluació del Moneyval.....	5
c. Les noves Recomanacions del GAFI i la metodologia d'avaluació.	9
d. l'Estudi Nacional de risc del país (N.R.A.).....	11
e. L'afer de Banca Privada d'Andorra.....	19
3.- ESTADÍSTIQUES de l'any 2015 i COMPARACIÓ amb el 2014.....	21
a. Declaracions d'operacions sospitoses.....	23
b. Iniciativa Unitat d'intel·ligència.....	23
c. Cooperació Nacional.....	24
d. Registre de Societats.....	24
e. Cooperació Internacional.....	25
f. Expedients tramesos a Fiscalia.....	27
g. Persones investigades.....	28
4.- TIPOLOGIES.....	29

1. INTRODUCCIÓ

Quan correspon fer balanç del darrer exercici i, per tant, del període natural que abraça l'any 2015, sens dubte tothom coincidirà que ha estat un any singular.

Si bé és prou significatiu que en aquest període haguem conclòs una altra ronda d'avaluacions, la quarta (març 2011-setembre 2015), amb un resultat molt satisfactori que ens situa a la porta de sortida de la cinquena ronda, aquesta apreciació s'ha vist interrompuda i depreciada amb l'aparició i la publicació de la nota verbal del FinCEN del 10 de març, segons la qual les autoritats americanes consideraven i designaven l'entitat Banca Privada d'Andorra (BPA) com una institució financera estrangera de preocupació primària, a l'empara dels quatre casos a què feien referència.

Aquesta comunicació ha comportat, per part de tots els responsables públics en la matèria, l'adopció immediata de mesures d'acció, correcció i control, que encara perduren mentre escric aquestes paraules i, sobretot, representa per sempre més un abans i un després per al conjunt del sistema financer andorrà.

A ningú no se li escapa que el Principat d'Andorra i les seves autoritats polítiques, en els darrers sis anys, han emprès una tasca d'acostament amb Europa i han desenvolupat un ingent i continu treball de millora i adequació de la normativa interna per assimilar-la amb els estàndards internacionals en matèria de blanqueig de capitals.

En aquest sentit, el nostre organisme, actualment anomenat Uifand, ha participat activament i com a actor de primer ordre en aquesta tasca, amb un pla de treball sense precedents per revertir una situació, en especial a partir de l'any 2012, que resultava insuficient per fer front als reptes encomanats, fet remarcat pels organismes internacionals com a molt positiu.

Cal ara fer front als nous reptes, que no són qualsevol cosa, amb més determinació i fermesa, seguint la ruta traçada, que val a dir que és l'única.

Carles FIÑANA PIFARRÉ,
Cap de la Unitat d'Intel·ligència Financera.

2. BALANÇ

a. Dades generals

En aquest primer apartat, es pretén introduir, amb caràcter general, les dades més significatives del treball desenvolupat en el període analitzat.

A títol particular, s'entrarà més en detall en els apartats que segueixen a continuació malgrat que, com s'apreciarà, les dades són força dispars respecte d'exercicis anteriors, en el sentit que aquesta singularitat de què es parlava a la introducció necessàriament hi ha incidit.

L'amplitud de mires en la tasca a realitzar i la tendència a l'alça de les dades, com a conseqüència de l'anterior, iniciada a les darreries de l'any 2012, reforçada –i de quina manera– l'any 2013, i amb progressió substancial durant l'any 2014, s'ha vist minvada el 2015 per raons òbvies, que han comportat afrontar una situació mai viscuda al país i, especialment, gestionar, en la mesura que sigui possible, les conseqüències tant immediates com futures que se'n podrien derivar.

Efectivament, el fet d'haver d'atendre i cercar solucions, amb caràcter d'urgència, a una situació sobrevinguda d'una magnitud molt important respecte d'un sector estratègic, com el bancari, ha requerit prioritzar el dia a dia i esmerçar esforços amb l'objectiu de contribuir a l'estabilització necessària.

A aquesta situació ha contribuït, avui encara, i malgrat les intenses recerques efectuades, el fet de no disposar encara de tots els mitjans humans sol·licitats que han de completar l'equip de treball necessari i suficient de la Unitat d'Intel·ligència Financera.

Pel que fa, d'una banda, al procés de finalització de la quarta avaluació i les noves iniciatives legislatives que s'han presentat aquest any, i d'altra banda, a l'inici, de manera efectiva, de l'estudi nacional de riscos per encarar convenientment la cinquena avaluació, detallem més avall ambdós qüestions.

Les estadístiques, ressenyades individualment a l'apartat 3, tornen a indicar un augment de les xifres, en alguns casos substancial, començant per les declaracions de sospita rebudes, la qual cosa demostra clarament una major conscienciació en la prevenció i en el grau de control que han d'exercir els subjectes obligats.

Pel que fa a la formació dels membres de la Unitat, entesa com un factor clau i determinant per després desenvolupar la nostra tasca internament, hem participat en les següents accions:

- Una persona ha assistit al seminari organitzat pel Moneyval celebrat a Estrasburg entre els dies 9 i 13 de març, relatiu a l'estudi de la nova normativa GAFI per als assessors a les avaluacions mútues.

- Una persona ha participat com a ponent en la jornada d'experts organitzada per Inblac, celebrada a Madrid el dia 5 de febrer del 2015.
- Una persona ha participat en el seminari organitzat a Varsòvia els dies 17 i 18 de novembre, sota el títol "Combatre el blanqueig de capitals provinent de la corrupció".
- Dos persones han participat en les formacions i els grups de treball desenvolupats durant la celebració del Congrés Egmont.

Pel que fa a la supervisió i el control, i pel que fa referència a les inspeccions *in situ*, tal com ja s'ha raonat en ocasions anteriors, cada inici d'exercici l'àrea concernida efectua un quadre complet de la previsió de les inspeccions *in situ* als subjectes obligats durant l'any.

D'aquesta intenció inicial, però, cal dir que hem complert l'objectiu parcialment, atès que només n'hem pogut fer un 20%, segons el quadre següent:

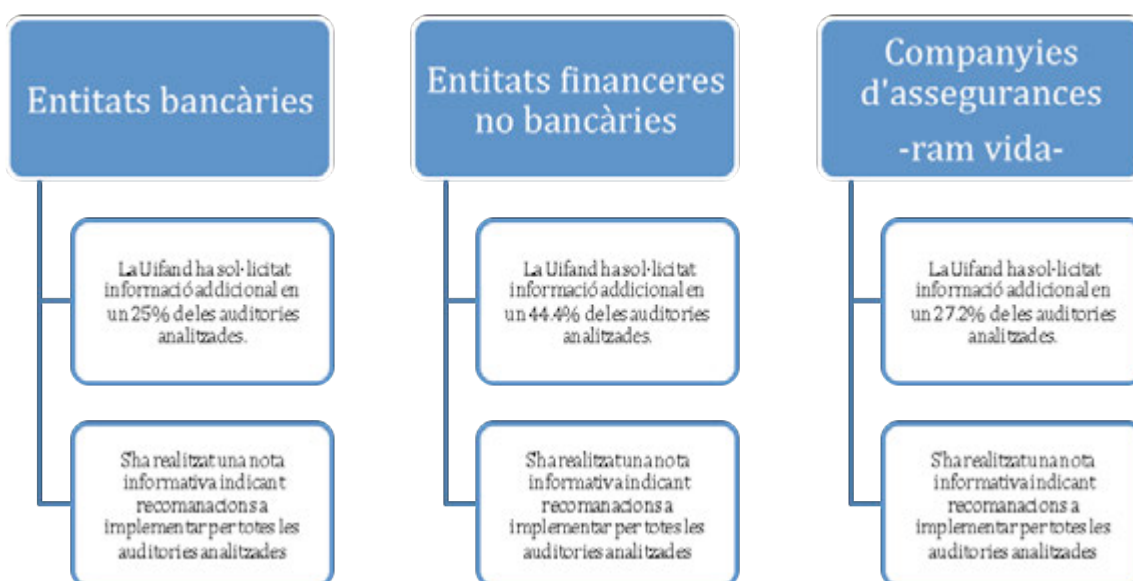
Inspeccions

Numero total de inspeccions realitzades: 7

Amb referència a les auditories externes, com és habitual i a través dels comunicats tècnics pertinents, s'ha sol·licitat als subjectes obligats financers (bancs, financeres i companyies d'assegurances) que les efectui i les entregui un auditor extern independent.

L'anàlisi acurada dels informes i la documentació aportada per cadascun d'aquests sectors ha significat l'emissió i la comunicació, sia d'una demanda d'informació complementària, sia d'una nota informativa indicativa, tal com es recull, breument, en la gràfica següent:

En l'esfera internacional, hem estat presents com a delegació del país a totes les plenàries del Moneyval, plenàries 47 a 49, celebrades respectivament els mesos d'abril, setembre i desembre, i també al Congrés Egmont celebrat a Barbados entre els dies 8 i 12 de juny del 2015.

b. El procés d'avaluació del Moneyval

És indispensable, any rere any, analitzar i detallar el transcurs de les avaluacions de les quals és objecte el Principat d'Andorra de manera permanent.

A ningú no se li escapa, si ha parat atenció a les publicacions anteriors, que anualment hem anat fent referència, fil per randa, a tot el llarg procés de modificacions legislatives que hem implementat a la normativa interna,

producte de les exigències internacionals, que s'assimila amb la voluntat del Principat d'Andorra d'equiparar-se plenament als estàndards.

El període ara analitzat és, en aquest sentit, particularment significatiu, atès que hem acabat el mes de setembre del 2015, i la quarta ronda d'avaluació del Moneyval, amb un resultat molt satisfactori.

Efectivament, i de manera retrospectiva, cal assenyalar l'inici d'aquesta quarta ronda amb la visita *in situ* dels avaluadors al país, el mes de març del 2011, i la preparació de l'informe pertinent, que acompanyava millores significatives respecte de les moltes mancances detectades en finalitzar la tercera ronda d'avaluacions, el mes de desembre del 2010.

Des d'un punt de vista temporal, aquest informe de la quarta ronda d'avaluació fou presentat per la delegació del Principat d'Andorra en el plenari 38 del mes de març del 2012, i l'Assemblea General va adoptar-lo per unanimitat en evidenciar progressos significatius, però va assenyalar també la necessitat de procedir i continuar amb les reformes disposant a aquest efecte, tal com marquen les normes de procediment, de tres anys.

Posteriorment, vàrem elaborar el primer informe de seguiment que es va presentar al plenari 44 del mes de març del 2014, que aportava de nou tot un conjunt de reformes legislatives que permetien millorar significativament les anotacions. El text fou igualment adoptat per l'Assemblea General amb la felicitació personal del president, fent incís en els importants progressos fets pel Principat d'Andorra. Tanmateix, s'insistia que restaven llacunes legislatives prou importants, per la qual cosa era encara massa aviat per preveure de sortir del procediment de seguiment regular.

A continuació, el 14 d'abril del 2015, al plenari 47 vàrem presentar el segon informe de seguiment –esgotàvem, llavors, els tres anys ressenyats– on incloïem altres implementacions i milloràvem significativament l'eficàcia del sistema.

Era el moment de cloure definitivament la ronda de la quarta avaluació, que llavors no s'aconseguí, i el Secretariat del Moneyval va palesar de nou un fet, rellevant i posat de manifest insistentment en altres ocasions, com era la manca d'incriminació del contraban com a delicte subjacent del delicte principal de blanqueig de capitals.

Aquesta qüestió va ser debatuda en el si del plenari, i es va concloure que es donava una darrera oportunitat al Principat d'Andorra fins al proper plenari, al mes de setembre, per reparar aquest buit legislatiu.

Finalment, i havent-se modificat en el sentit necessari la nostra legislació, el plenari 48 del mes de setembre va acceptar la millora, i va cloure aquest llarg procés de quatre anys.

Des del punt de vista legal, el treball dut a terme des de la Uifand en col·laboració amb els membres de la Comissió Permanent de Prevenció del

Blanqueig i el Finançament del Terrorisme ha comportat la presentació d'una incessant modificació legislativa, que es resumeix com segueix:

1. Modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000 (LCPI):
 - **Llei 4/2011, del 25 de maig**, que amplia el concepte de beneficiari efectiu, redueix l'import de les vendes en efectiu, intensifica el règim de les mesures de diligència simplificada i estableix mesures addicionals de protecció dels subjectes obligats quan efectuen declaracions de sospita.
 - **Llei 20/2013, del 10 d'octubre**, que bàsicament implementa la Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu, pel que fa a la prevenció de la utilització del sistema financer amb fins de blanqueig; la Directiva 2006/70/CE del Parlament, que estableix una nova definició dels PEP i condicions simplifiades de control de la clientela; el Reglament 2006/1781/CE del Parlament i del Consell relatiu a les informacions sobre els ordenants que acompanyen les transferències de fons; el Reglament 2005/1889/CE del Parlament i del Consell pel control del diner en efectiu que entra i surt de la Comunitat, i, finalment, la decisió del Consell del 17 d'octubre del 2000, relativa a les modalitats de cooperació entre les unitats d'intel·ligència financera.
 - **Llei 4/2014, del 27 de març**, que estableix mesures per a la prevenció, la lluita i la supressió del terrorisme i la desorganització de la proliferació d'armes de destrucció massiva i el seu finançament.
 - **Llei 2/2015, del 15 de gener**, que regula principalment les funcions i les competències de la Uifand, el règim d'incompatibilitats, nomenaments i cessaments, i modifica parcialment l'article 47.
 - **Llei 11/2015, del 16 de juliol**, relativa a la millora del règim sancionador i les declaracions de sospita.
2. Modificació del Reglament de l'LCPI del 13 de maig del 2009:
 - **Decret de modificació del 18 de maig del 2011**, que regula amb més detall les obligacions relatives a la identificació i verificació dels clients i veritables drethavents, intensifica el règim de les mesures de diligència simplificada, i preveu possibles contramesures concretes relatives a territoris d'alt risc a requeriment de la Unitat d'Intel·ligència Financera.
 - **Decret de modificació del 20 de novembre del 2013**, que implementa la normativa europea citada anteriorment.
3. Modificació del Codi penal (als efectes de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme):
 - **Llei 18/2012, de l'11 d'octubre**, que modifica els articles 362, que defineix el terrorisme, 366 bis, relatiu al seu finançament, 366 a) i 411.1, sobre el comís del producte del delictes.
 - **Llei 18/2013, del 10 d'octubre**, que proposa una nova redacció de l'article 409, que incrimina el blanqueig de capitals.

- **Llei 40/2014, de l'11 de desembre**, en què es fa referència al comís, al comís ampliat i al comís sense condemna, i també s'augmenta la pena per finançament del terrorisme.
 - **Llei 10/2015, del 16 de juliol**, de nova modificació de l'article 409, aquest cop per incloure el delictes subjacent de contraban i les tipologies de l'autoblanqueig.
4. Modificació del Codi de procediment penal (als efectes de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme):
- **Llei 19/2012, de l'11 d'octubre**, que millora aspectes tècnics.
 - **Llei 19/2013, del 10 d'octubre**, que modifica l'article 116 referit a l'embargament, i crea l'Oficina de Recuperació d'Actius (ORA) i l'Oficina de Gestió d'Actius (OGA).

Tot aquest ingent treball ens ha permès, d'una banda, anar superant esculls, millorar la nostra legislació i guanyar credibilitat externa, i d'altra banda, incrementar amb nota (LC = *large compliance*) totes les recomanacions clau i principals –moltes de les quals eren insuficients el 2012– i també pujar nota respecte de la resta.

Però ara, d'ençà del mes de setembre del 2015, tal com s'ha esmentat, és moment d'entrar en una nova ronda d'avaluacions, la cinquena, amb noves recomanacions GAFI i una metodologia d'avaluació diferent, amb noves normes de procediment quant a la mateixa avaluació efectuada pels experts designats pel Moneyval, i sota un objectiu principal, que no és un altre que el de demostrar l'eficàcia del sistema. *Effectiveness* és ara el mot clau.

Està previst, per al primer trimestre del 2016, que el Secretariat del Moneyval es desplaci al Principat per explicar a tots els subjectes obligats i al sector públic totes aquestes modificacions, bàsicament, pel que fa a la intervenció dels experts avaluadors i al seguiment del procediment de la cinquena ronda.

Internament, el punt de partida l'establím des de tres punts de vista fonamentals:

1. Les conclusions de la quarta ronda, a saber:
 - una nova llei d'assegurances,
 - regular la situació administrativa de Correos i La Poste, i
 - millorar l'eficàcia del sistema de prevenció.
2. Les noves recomanacions del GAFI, i en especial la Recomanació 1, relativa a l'Estudi nacional de riscos, com veurem posteriorment.
3. La normativa resultant de l'Acord monetari i, així doncs, la transposició de la:

- **Directiva 2014/42/EU del Parlament**, referida al bloqueig, l'embargament i la confiscació dels instruments procedents del crim, amb un termini de transposició fins a l'1 de novembre del 2016.
- **Regulació (EU) 2015/847 del Parlament**, amb referència a la informació que ha d'acompanyar les transferències de fons, amb un termini de transposició fins a l'1 d'octubre del 2017.
- **Directiva 2015/849/EU del Parlament**, coneguda com la quarta Directiva i que tracta, entre d'altres, la inclusió dels PEP nacionals, la responsabilitat penal de les persones jurídiques, millores de les mesures de diligència deguda, més control en la identificació i la verificació, noves mesures per conèixer el veritable drethavent, el delictes fiscal com a delictes subjacent, també amb termini de transposició per a l'1 d'octubre del 2017.

c. Les noves recomanacions del GAFI i la metodologia d'avaluació

El Grup d'Acció Financera Internacional (GAFI) es va crear a la XV Cimera del G-7 celebrada a la Grande-Arche de París, entre els dies 14 i 16 de juliol de 1989.

És un grup intergovernamental de desenvolupament i promoció de polítiques per combatre el blanqueig de capitals. Es tracta d'un mandat atorgat pels governs dels països membres a una organització *ad hoc*, que fixa uns estàndards i promou la implementació efectiva de les mesures legals, regulatòries i operatives per combatre el blanqueig de capitals, el finançament del terrorisme i el finançament de la proliferació i altres amenaces a la integritat del sistema financer internacional (d'ara endavant, "BC" i "FT").

És una instància sense equivalent, que ha esdevingut l'òrgan internacional més important en termes d'elaboració de polítiques contra el blanqueig de capitals i en matèria de mobilització per sensibilitzar el món sencer respecte de qüestions complexes, per lluitar contra aquesta forma de criminalitat sofisticada.

Així doncs, les recomanacions del GAFI constitueixen un esquema de mesures complet i consistent que els països han d'implementar per combatre el BC i l'FT.

Els països tenen marcs legals, administratius i operacionals diferents, així com sistemes financers diversos, per la qual cosa no tots poden adoptar mesures idèntiques contra aquestes amenaces. En conseqüència, les recomanacions del GAFI fixen un estàndard internacional que els països han d'implementar per mitjà de mesures adaptades a les seves circumstàncies particulars.

Aquestes mesures essencials s'identifiquen amb:

- identificar els riscos i desenvolupar polítiques i coordinació local,
- lluitar contra el BC i l'FT;

- aplicar mesures preventives per al sector financer i altres sectors designats;
- establir poders i responsabilitats (exemple: autoritats d'investigació, d'ordre públic i de supervisió) i altres mesures institucionals;
- millorar la transparència i la disponibilitat de la informació de la titularitat del beneficiari i d'estructures jurídiques, i
- facilitar la cooperació internacional.

Les 40 recomanacions originals del GAFI, publicades l'any 1990, van ser una iniciativa per combatre els usos indeguts dels sistemes financers per part de persones i organitzacions criminals que blanquejaven el diner del tràfic d'estupefaents. L'any 1996 es van revisar per primer cop aquestes recomanacions, amb l'objectiu de reflectir les creixents tendències i tècniques de BC i per ampliar el camp més enllà del tràfic d'estupefaents. També l'any 2001, el GAFI expandí el seu mandat i va incloure el finançament dels actes i les organitzacions terroristes, i va crear les 8 recomanacions especials – després ampliades a 9– sobre l'FT. A posteriori, l'any 2003, es van revisar per segon cop les 40+9 recomanacions, amb noves propostes avalades per més de 180 països, i foren reconegudes universalment com a estàndards internacionals contra el BC i l'FT.

Després de concloure la tercera ronda de les avaluacions mútues dels seus països membres, el GAFI va revisar i actualitzar de nou, l'any 2012, les seves recomanacions en cooperació amb els organismes regionals cooperadors (Moneyval) i altres organismes observadors, que inclouen el Fons Monetari Internacional, el Banc Mundial i les Nacions Unides.

Aquesta revisió preveia noves amenaces emergents, i clarificava i enfortia moltes de les obligacions existents, mantenint, però, l'estabilitat necessària i el rigor original de les recomanacions.

Feta aquesta breu però necessària introducció, ens disposem ara, al Principat d'Andorra, com es veurà tot seguit, a encarar un nou procés d'avaluació, la cinquena ronda, basada, precisament, en les noves 40 recomanacions del 2012, juntament amb les notes interpretatives de cadascuna, així com la metodologia de l'avaluació de la conformitat tècnica de les recomanacions i de l'eficàcia dels sistemes de BC i FT del 2013.

En aquest sentit, s'han enfortit els requisits per a les situacions de major risc a fi de permetre que tots els països focalitzin els seus esforços en les àrees d'alt risc o on puguin millorar-ne la implementació. Així, els països han de: primer, identificar, avaluar i entendre els riscos de BC i d'FT amb els quals es confronten i, segon, adoptar les mesures adequades per mitigar els riscos.

L'enfoc basat en el risc permet que els països adoptin mesures més flexibles per orientar els recursos de manera més efectiva i aplicar mesures adients amb la naturalesa dels riscos per focalitzar els seus esforços de manera més ràpida.

Actualment, la lluita contra el finançament del terrorisme presenta un desafiament molt significatiu, i per això s'han establert recomanacions úniques per a l'FT a la secció C de les noves recomanacions, com ara:

- la Recomanació 5 pel que fa a la criminalització de l'FT,
- la Recomanació 6, relativa a les sancions financeres dirigides i relacionades amb el terrorisme i el seu finançament,
- la Recomanació 8, que estableix les mesures per prevenir l'ús indegut de les organitzacions sense ànim de lucre, i també pel que fa a la proliferació d'armes de destrucció massiva,
- la Recomanació 7, que intenta assegurar una implementació constant i efectiva de les sancions financeres que són sol·licitades pel Consell de Seguretat de les Nacions Unides.

d. L'Estudi nacional de risc del país (NRA)

L'Estudi nacional de risc del país té el seu origen en la nova Recomanació 1 del GAFI, element clau i punt de partida de bona part de la resta de recomanacions que s'han d'implementar en aquest nou període de cinquena avaluació que el Principat d'Andorra ha encetat, com dèiem, d'ençà del mes de setembre del 2015.

El títol d'aquesta important i principal recomanació, "Avaluació dels riscos i aplicació d'un enfocament basat en el risc", és prou indicatiu de les seves pretensions.

Es demana als països que identifiquin, avaluin i entenguin els seus riscos de BC i d'FT per prendre les mesures oportunes, que incloguin, entre d'altres, la designació d'una autoritat o d'un mecanisme per coordinar les accions per avaluar els riscos, i aplicar els recursos necessaris per assegurar que es mitiguin eficaçment els riscos.

Així doncs, conegut el risc i les falles del sistema, les mesures adoptades no sols han de ser proporcionals, sinó també adequades a les particularitats ressenyades. Si els riscos detectats són majors, cal assegurar-se que els règims de lluita propis contra el BC i l'FT tracten suficientment aquests riscos, des d'un punt de vista de prevenció i atenuació. En cas que s'identifiquin riscos menors, es pot optar per permetre mesures simplificades per algunes de les recomanacions sota determinades condicions.

En el mateix sentit, els països han d'exigir a les institucions financeres i a les activitats i professions no financeres designades (d'ara endavant, "EPNFD") que, al seu torn, identifiquin, avaluin i prenguin les accions més eficaces per mitigar el risc de BC i d'FT.

Aquest principi general i la nota interpretativa que el desenvolupa seran avaluats des de dos perspectives, emprant la metodologia establerta a aquest efecte. A saber:

- Obligacions i decisions per als països:
 1. **Avaluació del risc:** Els països han de prendre les disposicions apropiades per identificar i avaluar els riscos de BC i d'FT per a la nació, de manera contínua i amb la finalitat de: (i) documentar les reformes potencials del règim nacional de BC i d'FT del país, incloent canvis a les lleis, regulacions i altres mesures; (ii) ajudar en l'assignació i la prioritització de recursos dedicats pel BC i l'FT a les autoritats competents; (iii) oferir la informació necessària per a les avaluacions de risc de BC i d'FT dutes a terme per les institucions financeres i les EPNFD.
Els països han de mantenir actualitzades les avaluacions i han de comptar amb els mecanismes necessaris per subministrar la informació apropiada sobre els resultats a totes les autoritats competents rellevants i a tots els organismes autoreguladors, institucions financeres i EPNFD.
 2. **Risc major:** Quan els països identifiquen riscos majors, s'han d'assegurar que el seu règim de BC i d'FT inclou aquests riscos majors i, sense perjudici de qualsevol altra mesura adoptada, han de prescriure i obligar les institucions financeres i les EPNFD que adoptin mesures intensificades per mitigar llurs riscos, o assegurar que aquesta informació sigui incorporada a les avaluacions de risc dutes a terme per aquests subjectes obligats.
Quan les recomanacions del GAFI identifiquen activitats de major risc per a les quals es requereixen mesures intensificades i/o específiques, s'han d'aplicar totes aquestes mesures, si bé el seu abast pot variar segons el nivell de risc específic.
 3. **Risc menor:** Els països poden decidir de permetre mesures simplificades per a algunes recomanacions del GAFI i exigir als subjectes obligats financers i no financers d'adoptar certes mesures, sempre que el risc detectat sigui menor.
Alhora, també poden permetre als subjectes esmentats l'aplicació de mesures de diligència deguda del client (KYC) simplificades, sempre que es compleixin els requisits descrits més avall.
 4. **Exempcions:** En les circumstàncies següents, els països poden prendre la decisió de no aplicar algunes de les recomanacions del GAFI que exigeixen a les institucions financeres i a les EPNFD, sempre que:
 - a) existeixi i es provi un baix risc de BC i d'FT, que succeeix en circumstàncies estrictament limitades i justificades i s'aplica a certs tipus d'institucions, activitats financeres o EPNFD, o que
 - b) una persona natural o jurídica dugui a terme una activitat financera (que no sigui de transferència de diners o valors) de manera ocasional o molt limitada (tenint en compte criteris quantitativus i absoluts), de manera que existeixi un baix risc de BC i d'FT.

Malgrat que la informació sol·licitada pot variar segons el nivell de risc, els requisits de la Recomanació 11 de conservar la documentació, s'han d'aplicar sigui quina sigui la informació recopilada.

5. Supervisió i control del risc: Les autoritats de control (i els organismes d'autoregulació per als sectors pertinents de les EPNFD) s'han d'assegurar que els subjectes obligats financers i no financers implementen amb eficàcia les obligacions que es descriuran tot seguit.
En el desenvolupament d'aquesta funció, els supervisors, de conformitat amb les notes interpretatives de les recomanacions 26 a 28, han de revisar els perfils de risc sobre el BC i l'FT, així com les avaluacions de risc preparades per les institucions financeres i les EPNFD, i tenir en compte el resultat del dit examen.
- Obligacions i decisions per a les institucions financeres i les EPNFD:
 1. Avaluació del risc: S'ha d'exigir a les institucions financeres i a les EPNFD que adoptin les mesures apropiades per identificar i avaluar els riscos de BC i d'FT (riscos lligats als clients, als països o àrees geogràfiques, als productes i serveis oferts, a les operacions i canals de distribució). Han de documentar les seves avaluacions per demostrar el seu fonament, mantenir-les actualitzades i comptar amb els mecanismes necessaris per subministrar la informació respecte de l'avaluació del risc a les autoritats competents. La naturalesa i la magnitud d'aquestes avaluacions s'han de correspondre amb la naturalesa i la dimensió de l'activitat comercial. Alhora, les autoritats competents poden determinar que no es requereixen avaluacions individuals i documentades si els riscos específics inherents al sector són clarament identificats i entesos.
 2. Gestió i mitigació del risc: S'ha d'exigir a les institucions financeres i a les EPNFD que disposin de controls i procediments que els permetin administrar i mitigar amb eficàcia els riscos que s'hagin detectat (ja sigui per al país, ja sigui per a la mateixa institució financera o EPNFD). Se'ls ha d'exigir que monitorin la implementació d'aquests controls i que els intensifiquin en cas que sigui necessari. Les polítiques, els controls i els procediments han de ser aprovats per l'alta direcció, i les mesures preses han de ser conformes amb les obligacions nacionals i les orientacions de les autoritats competents de control i dels mecanismes d'autoregulació.
 3. Risc major: Quan s'identifiquen riscos majors, les institucions financeres i les EPNFD han de prendre mesures reforçades per administrar i mitigar els riscos.
 4. Risc menor: Quan s'identifiquin riscos menors, els països poden permetre a les institucions financeres i a les EPNFD que adoptin mesures simplificades per administrar i mitigar el risc.

En el moment d'avaluar el risc, les institucions financeres i les EPNFD han de tenir en compte tots els factors de risc rellevants i pertinents abans de decidir quin és el nivell de risc global i el nivell apropiat de mesures d'atenuació a adoptar.

Sota aquestes premisses i principis generals, per elaborar l'Informe nacional de riscos, i tal com vàrem ressenyar en la memòria d'activitats anterior, de manera preliminar a les darreries de l'any 2013 vàrem iniciar els contactes a la recerca d'una assessoria tècnica, que es va concretar amb el Banc Mundial a mitjan 2014.

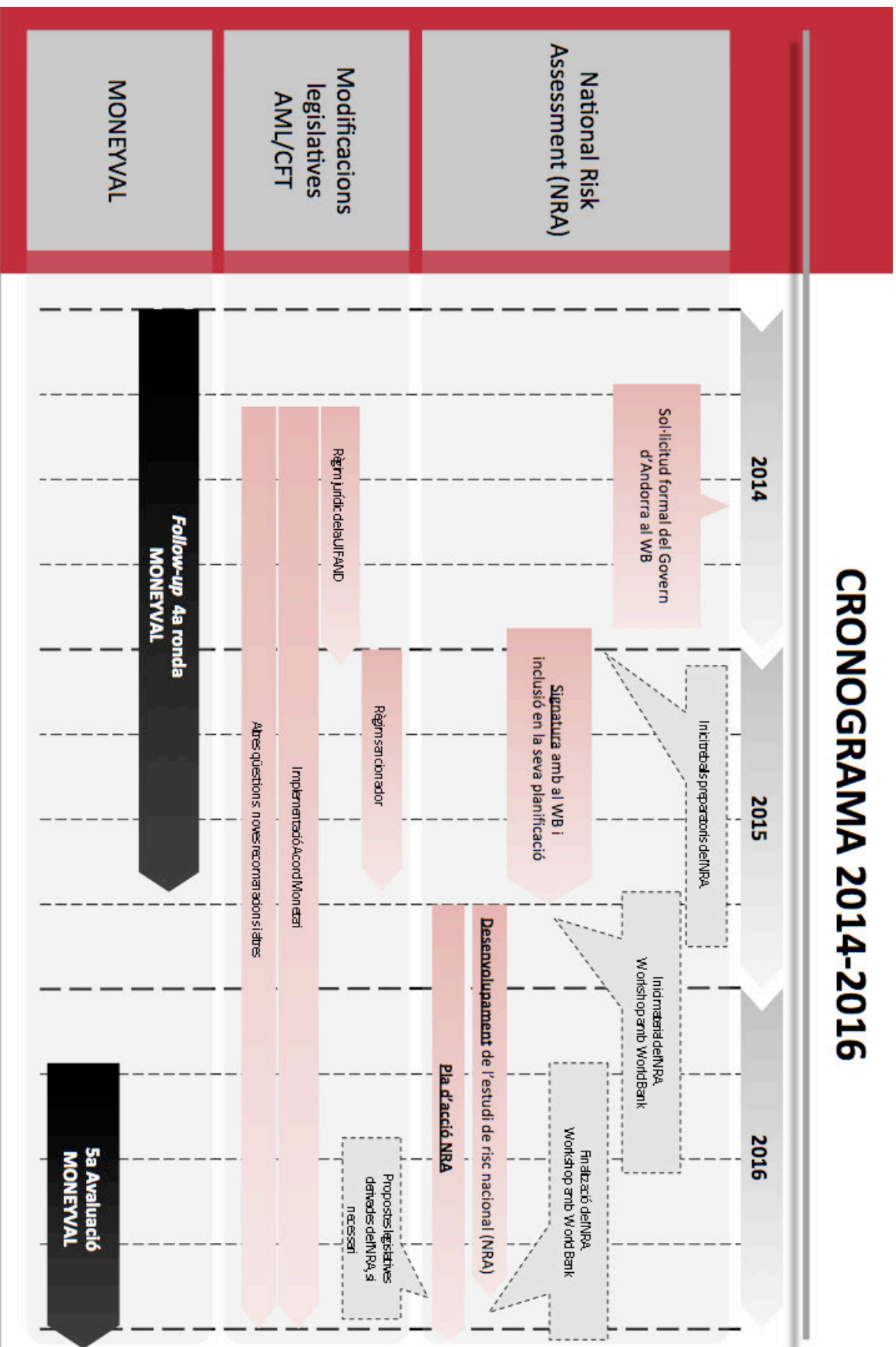
A partir d'aquest moment, a principis de l'any 2015, es va dissenyar el pla de treball i se'ns va facilitar la documentació a emprar per fer el dit informe de risc del país, el procés d'execució del qual es va calcular que duraria entre 12 i 18 mesos.

Aquest pla de treball es va exposar en una reunió pública celebrada el dia 22 de setembre del 2015 a la sala 2 de l'edifici administratiu del Govern, on van assistir, després de rebre'n la convocatòria, del sector públic, responsables i directors de tots els ministeris així com de diversos òrgans de l'Administració vinculats amb la matèria, i del sector privat, representants dels subjectes obligats financers (bancs, financeres i assegurances) i no financers –EPNFD– (col·legis professionals, associacions, gremis...).

De manera general, es va explicar en què consistia aquest estudi que liderava i coordinava la Uifand, que es tractava d'un projecte estratègic per al país que comportaria una important càrrega de treball, i sobretot que la participació i el compromís de tothom havien de ser els màxims.

Aquest estudi forma part d'un pla d'acció projectat a tres anys, com es pot veure en el cronograma següent:

CRONOGRAMA 2014-2016

De manera més específica, es va presentar la coordinació del procés subdividit en cinc equips de treball principals (vulnerabilitat nacional, amenaces, sector bancari i financer, sector assegurances, i empreses i professions no financeres designades), al capdavant dels quals hi havia un responsable directe. També es va incidir en la metodologia de treball, a través de qüestionaris, recerca de dades i reunions periòdiques en format de tallers per anar analitzant el procés, en el seu conjunt i a títol individual per sector.

COORDINATOR OF THE NRA PROCESS						
Carles Fina Pifarré (UIFAND)						
Teams	National Vulnerability	Threat assessment	Banking sector	Financial sector	Insurance sector	DNFBPs
Focal point of the team	UIFAND Tanjit Sandhu	UIFAND Borja Aguado	UIFAND Carles Fina Giuseppe Lombardo		Min. Finance Claudia Cornella Astrid Pallas	UIFAND Jorge Borges
Other team members	- Ministry of Justice (1) - Ministry of Internal affairs (1) - Ministry of International affairs (1) - Anti-corruption Unit – UPLC- (1) Tax Department (1) Customs Department (1)	- Ministry of Justice (1) - Ministry of Internal affairs (1) - Ministry of International affairs (1) - Anti-corruption Unit – UPLC- (1) Tax Department (1) Customs Department (1)	ABA Banking association (1-2)	ADEFI Non-banking association (1) Post Office (1-2)	AAA (Insurance association) (1) ASAAR (Insurance association) (1)	Professional associations: - Lawyers (1) - Trust (1) - Notaries (1) - Economist /Account. (1) - Audit. (1) - Jewellers (1) - Real Estate (1) - Gambling (1) Gambling Authority (1) NPD competent authority (1) Companies Register (1)
	6+1	6+1	(4-6)+1		3+1	11+1
Support: Statistic Department (1)						
TOTAL: 37-39						

Finalment, es va informar que la propera trobada conjunta se celebraria, en forma de seminari i amb la participació d'assessors del Banc Mundial, entre els dies 29 de setembre i 1 d'octubre del 2015.

e. L'afer de Banca Privada d'Andorra

Malauradament, el 10 de març del 2015 restarà gravat per sempre en la nostra memòria per l'aparició d'una publicació emesa des de l'exterior, que va produir unes conseqüències internes difícilment imaginables a l'inici i que costaran de pair. Aquest afer també ha provocat el recel per part de la comunitat financera internacional respecte de la integritat, la viabilitat i la confiança envers el conjunt del nostre sistema financer bancari.

En l'emissió de la nota verbal del FinCEN (Unitat d'Intel·ligència Financera dels Estats Units d'Amèrica) les autoritats americanes consideren i designen l'entitat Banca Privada d'Andorra (BPA) com una institució financera estrangera de preocupació de primer ordre. Sota l'empara dels quatre casos a què fan referència les declaracions, l'emissor pretén donar protecció al seu sistema financer intern enfront de tercers i davant del que consideren agressions financeres per mala praxi, cosa que impossibilita qualsevol tipus de transacció internacional amb la seva moneda, el dòlar americà, divisa mundial per excel·lència, i l'ús de les corresponsalies, en especial pel que fa als seus bancs nacionals.

Aquestes dos pretensions situen en molt mala posició qualsevol entitat bancària, i encara més una entitat bancària de dimensions insignificants -en el context internacional diria, i no de forma pejorativa- i la matriu de la qual es troba en un país amb molt poc pes específic en aquest sector.

Cal emfatitzar que les nostres entitats financeres, d'una banda, no pertanyen a grups bancaris internacionals (sucursals o filials de grups bancaris potents i d'expansió mundial), i d'altra banda, que Andorra no disposa d'un banc central que empari el sistema i pugui sortir al rescat de crisis bancàries.

Tot plegat ens debilita molt, i el nostre radi d'influència internacional és petit.

És per això que el nostre sistema financer només pot generar confiança -paraula clau en el món financer- sota les premisses, entre d'altres, de rigor professional, internacionalització en jurisdiccions que compleixen amb els estàndards exigits, i en la gestió eficaç del patrimoni, sempre amb perfil baix.

Tornant a la nota del FinCEN, segurament més d'una persona s'ha demanat si era necessària, proporcionada o freqüent en el context internacional, i fins i tot si és justa.

Sincerament, crec, que la pregunta no és aquesta, perquè qui l'emet s'empara en la seva legislació interna i alhora protegeix els seus interessos, que no han de concordar necessàriament amb d'altres.

En les meves dos compareixences els dies 15 de juliol i 25 de novembre del 2015 en què he estat convocat davant de la Comissió Especial de vigilància i prevenció de risc per a l'estabilitat financera, instituïda *ad hoc* pel Consell General, és palmari que sempre he contestat respectant els principis de

confidencialitat i el deure de secret legalment establerts -fet que ha disgustat algú-. La Unitat d'Intel·ligència Financera (UIFAND) va investigar des de mitjan 2010 la Banca Privada d'Andorra, inicialment per l'afer conegut com a "cas Veneçuela". La investigació va durar més de dos anys, fins a la judicialització de l'afer a mitjan 2012, i ens va obligar a desentrellar un entramat d'enginyeria financera extremadament complex, amb diverses ramificacions internacionals en què van participar dos centenars de persones, tant físiques com jurídiques. Després vam intervenir en dos casos més, el "cas Emperador", referit a l'anomenat Gao Ping a finals del 2012 -i judicialitzat a finals del 2013-, i el "cas Clotilde", en relació amb l'anomenat Petrov a principis del 2013 -i judicialitzat pocs dies després-, tots ells als efectes oportuns.

Ahora, el 14 de gener del 2013 vaig dictar una providència en què decidia obrir un expedient administratiu sancionador contra la Banca Privada d'Andorra, la instrucció del qual anava a concloure, després de dos anys de dur treball per part de l'instructor nomenat i malgrat els obstacles interposats pels interessats, amb un plec de càrrecs en què es reflectia una infracció administrativa, insisteixo, administrativa, de diversos preceptes de la nostra Llei, i comportava la demanda d'imposició d'importants sancions.

Malauradament, repeteixo l'adjectiu, va aparèixer de manera simultània en el temps la dita nota verbal, i va provocar, per causa de prejudicialitat penal, que es dictés una nova resolució que acordava la suspensió provisional d'aquest procediment administratiu i la remissió de tots els autes a les autoritats judicials als efectes oportuns.

Cal recalcar, d'una banda, que els representants dels bancs no van facilitar mai, com és obvi, cap tipus de dada o d'informació -a través de documents o dels interrogatoris que es van practicar- que els pogués incriminar, i, d'altra banda, com deia anteriorment, que tampoc vam disposar de la informació que tenien altres jurisdiccions perquè no la van compartir amb nosaltres; van prescindir del principi fonamental de cooperació internacional.

No teníem, doncs, els indicis necessaris, fefaents i concloents que acreditessin el nivell de connivència en les relacions entre el banc i els malfactors que es despenia del contingut de la nota verbal.

Dit això, en termes de legitimitat i d'anàlisi de conseqüències, resulta apropiat afirmar que és normal el nivell d'incertesa, de dubtes, d'angoixa i de debat que va generar immediatament la notícia.

També estic convençut que el factor temps hi juga un rol molt important, perquè necessàriament anirà esclariant dubtes al voltant d'aquest afer tan complex.

Per concloure, només vull afegir que ningú ha de dubtar que des de la Unitat d'Intel·ligència Financera redoblarem esforços en la nostra feina diària per vetllar perquè tothom faci els deures que li són propis, i procurarem que el nostre sistema financer surti enfortit d'aquesta mala experiència.

El nostre compromís continua inalterat i ferm.

3. ESTADÍSTIQUES de l'any 2015 i COMPARACIÓ amb el 2014

En aquest apartat correspon reflectir, mitjançant la incorporació dels gràfics que s'exposen a continuació, les dades resultants de bona part del treball esmerçat durant l'any.

Són dades que, amb caràcter general, i pel que fa a les dades principals, reflecteixen el següent:

- Un augment molt significatiu quant al nombre de declaracions de sospita (DOS) presentades i, alhora, una diversificació respecte dels subjectes obligats que s'han dirigit a la Unitat.
- Aquestes dos circumstàncies demostren, cada cop més, una major conscienciació dels subjectes obligats en la seva tasca de prevenció i avaluació del risc, la qual cosa és molt favorable.
- Una major i millor cooperació nacional, en aquest cas amb l'Institut Nacional Andorrà de Finances (INAF), especialment pel que fa als processos d'autorització.
- En el mateix sentit, un augment de la col·laboració amb el Registre de Societats i un increment de les inversions estrangeres, que van en augment, amb un percentatge, però, sensiblement inferior al de l'any anterior.
- Per la cooperació internacional, d'una banda, un nombre molt més important de demandes adreçades per homòlegs estrangers, i d'altra banda i en relació amb aquestes demandes, una mitjana de resposta encara més baixa (18,5 dies de mitjana) que evidencia el compromís de col·laboració de la Unitat.
- Per la resta de dades, que tenen, al meu parer, una importància relativa, com ara els expedients tramesos a la Fiscalia, els imports amb possibilitat d'embargament judicial, o el nombre de persones investigades, són dades fluctuants directament vinculades amb els casos investigats i els expedients tractats, cadascun dels quals presenta una peculiaritat distinta.

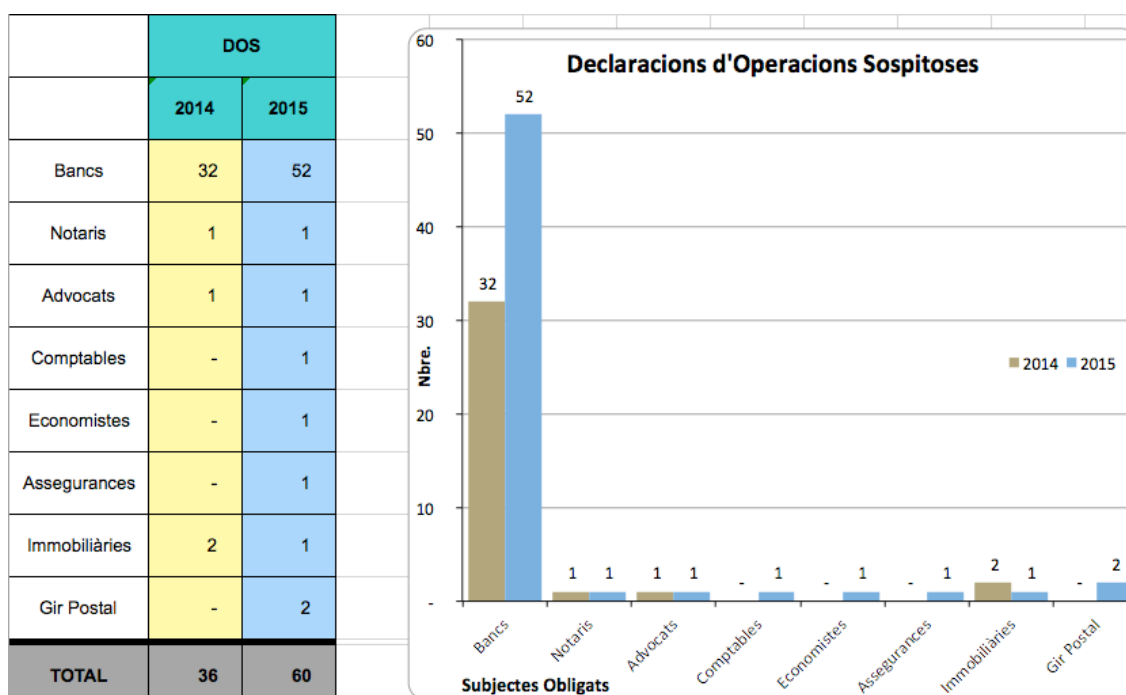
BALANÇ DEL TREBALL GENERAT I EFECTUAT A LA UIF - ANY 2014 -			BALANÇ DEL TREBALL GENERAT I EFECTUAT A LA UIF - ANY 2015 -		Evolució %
Concepte	Nombre	Observacions	Nombre	Observacions	
DOS rebudes	36	-	60	-	66,67%
Expedients a iniciativa UIF	18	-	9	-	-50%
Cooperació Nacional	7	6 INAF 1 Registre Societats	30	30 INAF	328,57%
Registre de Societats	1022	20 desfavorables 701 - Inversió Directa (Societats) 321 - Inversió Immobles	1140	10 desfavorables -736 Inversió Directa (Societats) - 404 Inversió Immobles	11,55%
Cooperació Internacional (FIU's)	22	Rebudes i contestades	41	Rebudes i contestades	86,36%
Volum de feina generada :	1105	-	1280	-	15,84%
Expedients tramesos a Fiscalia ⁽¹⁾	25	1 del 2012 2 del 2013 22 del 2014	21	1 del 2013 2 del 2014 18 del 2015	-16,00%
Expedients Arxivats ⁽²⁾	1078		1247		15,68%
Volum de feina efectuada :	1103	-	1268	-	14,96%
Expedients en curs d'investigació	22	2 del 2011 3 del 2012 5 del 2013 12 del 2014	36	1 del 2013 35 del 2015	64%
Total de persones investigades (físiques i jurídiques)	4372	3205 físiques 1167 jurídiques	3961	2646 físiques 1315 jurídiques	-9,40%
Bloqueig d'operatives des de la UIF	0	- €	0	- €	
Valors dels expedients tramesos a la Fiscalia amb possibilitat d'embargament judicial	18	6.183.860,31 €	14	55.203.451,00 €	
TOTAL VALORS :	-	6.183.860,31 €	-	55.203.451,00 €	-

tancat a data 01.01.2016

a. Declaracions d'operacions sospitoses

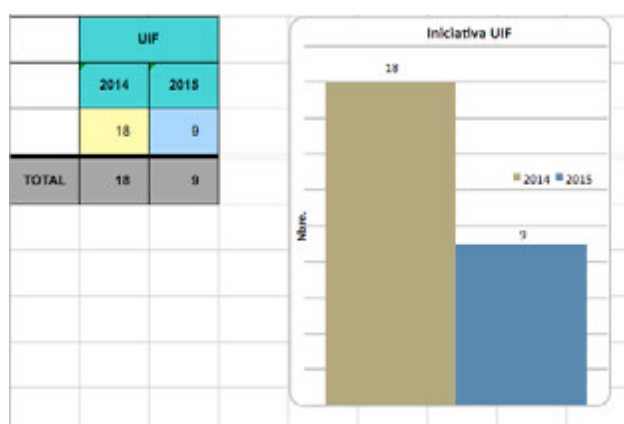
La xifra que s'ha de fer ressaltar més quant a l'increment de DOS presentades és la referida al sector financer bancari, amb un increment molt substancial, que demostra un major control intern i que s'avé també amb els fets ocorreguts a partir del mes de març.

Recordo aquí la importància cabdal que expressava en l'exercici anterior de continuar i millorar aquests aspectes de col·laboració i de compromís vers l'òrgan regulador, a més de l'obligació legal establerta, la qual cosa facilita i enriqueix l'eficàcia i la integritat del sistema en termes de supervisió i control, i comporta la resposta adient.

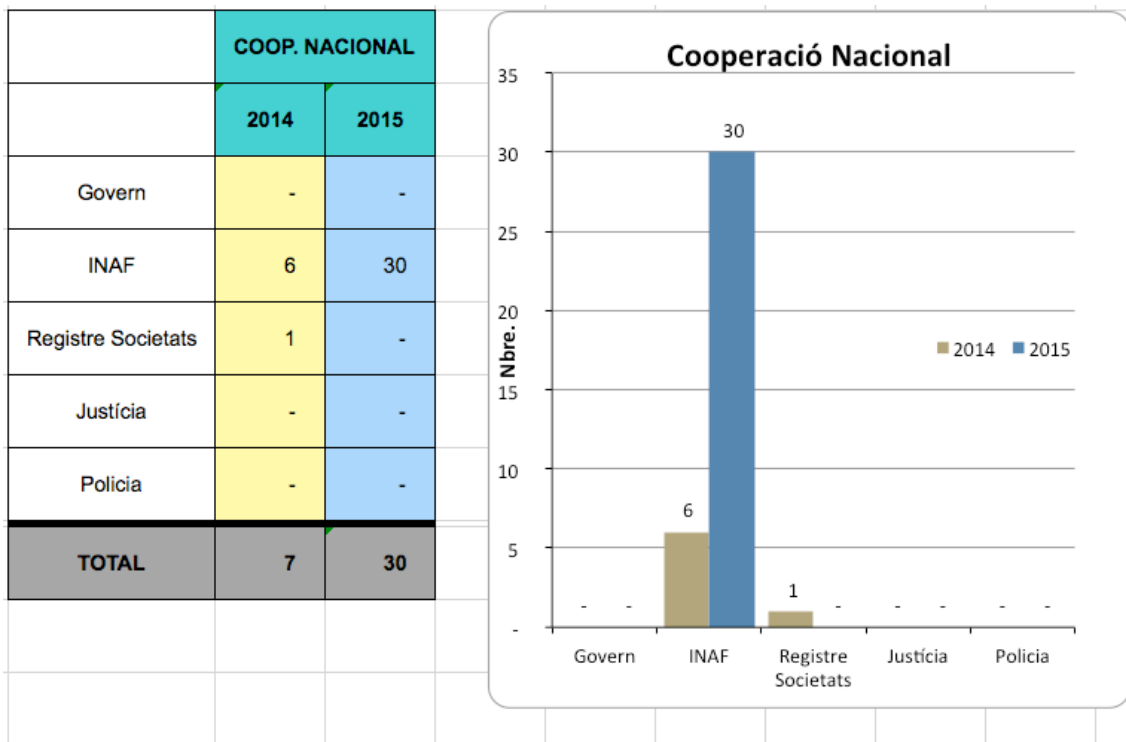
b. Iniciativa Unitat d'Intel·ligència

Tal com es pot apreciar, hi ha poques dades que han experimentat una rebaixa pel que fa als expedients oberts d'ofici, malgrat que, com és fàcilment imaginable, no afecta el nostre interès d'actuar en aquest sentit quan les circumstàncies ho requereixin.

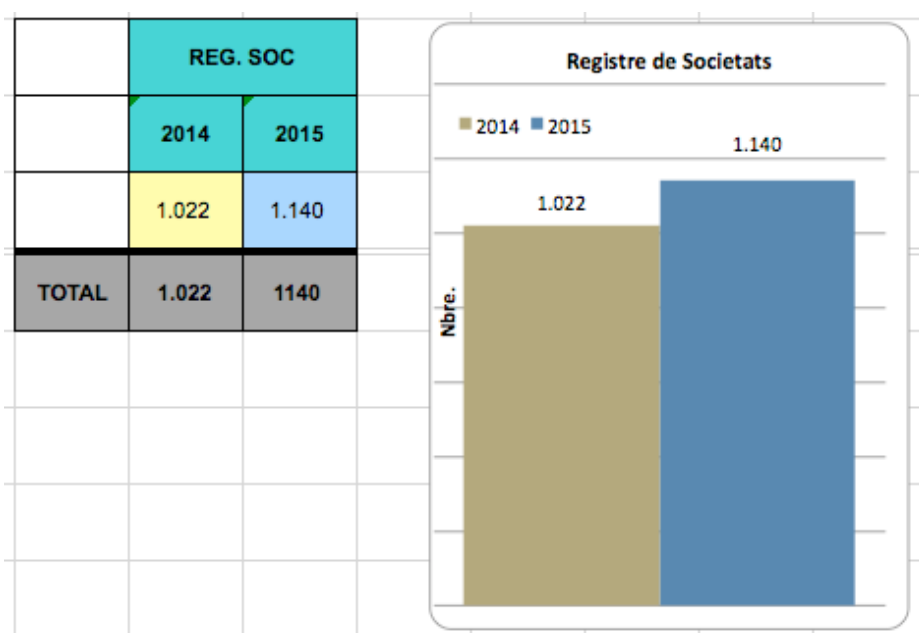
c. Cooperació Nacional

Increment molt substancial en aquest exercici, exclusivament amb l'INAF, producte del major nombre de demandes de processos d'autorització.

d. Registre de Societats

Seguint la tendència dels darrers anys, aquest any 2015 hem rebut més peticions d'intervenció i control en els processos de sol·licitud d'autorització d'inversió estrangera, sempre en un nombre major pel que fa a la inversió directa (societats) que respecte de la inversió en immobles.

e. Cooperació Internacional

Aquestes dades són importants, atès que defineixen la cooperació entre unitats, un dels rols principals de tota unitat d'intel·ligència financera.

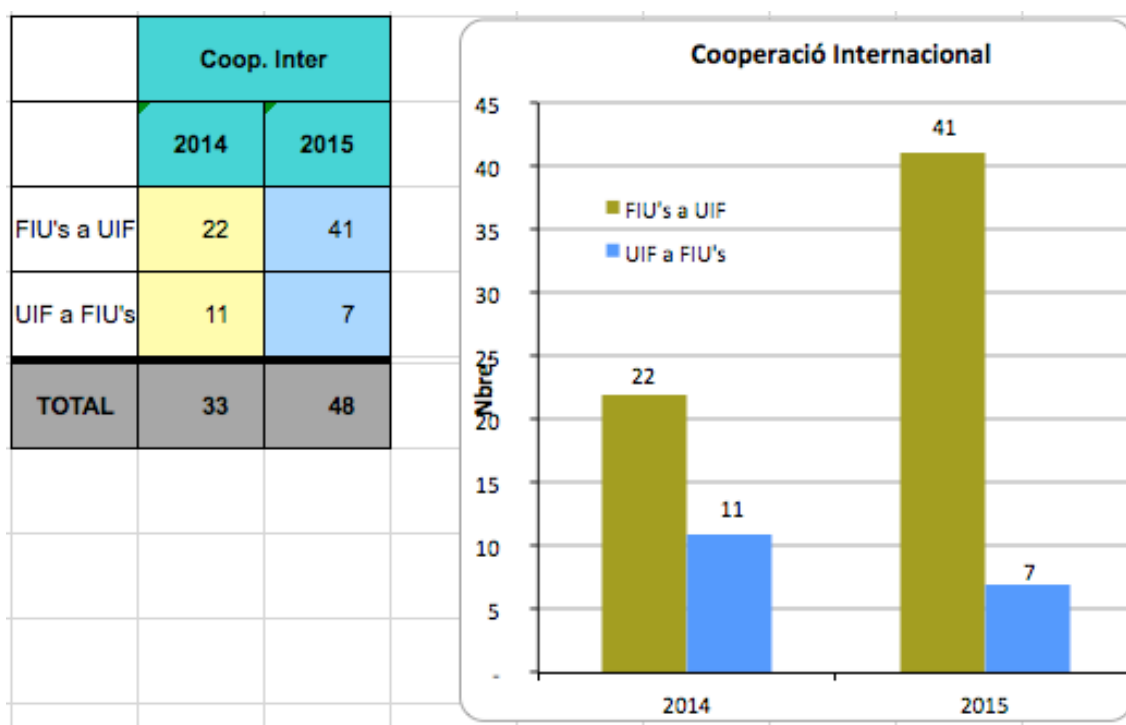
En aquest exercici, gairebé es dupliquen les peticions arribades des de l'exterior, que s'han tractat degudament quant al contingut de la petició, l'anàlisi i la recerca de les dades obtingudes i la posterior resposta, amb un termini de contesta, com deia, extremadament baix.

Només cal veure que, en dos anys, el termini de resposta s'ha reduït gairebé a la meitat, ja que el 2013 se xifrava en una mitjana de 33,75 dies, i avui és de 18,5 dies.

Aquest esperit és especialment apreciat en el context internacional.

No obstant això, hi ha hagut un nombre notablement menor de demandes actives (peticions adreçades per la nostra Unitat a d'altres externes).

En aquest cas, cal dir que el temps de resposta no és el mateix, i que de vegades obtenim aquesta resposta després d'insistir via recordatoris.

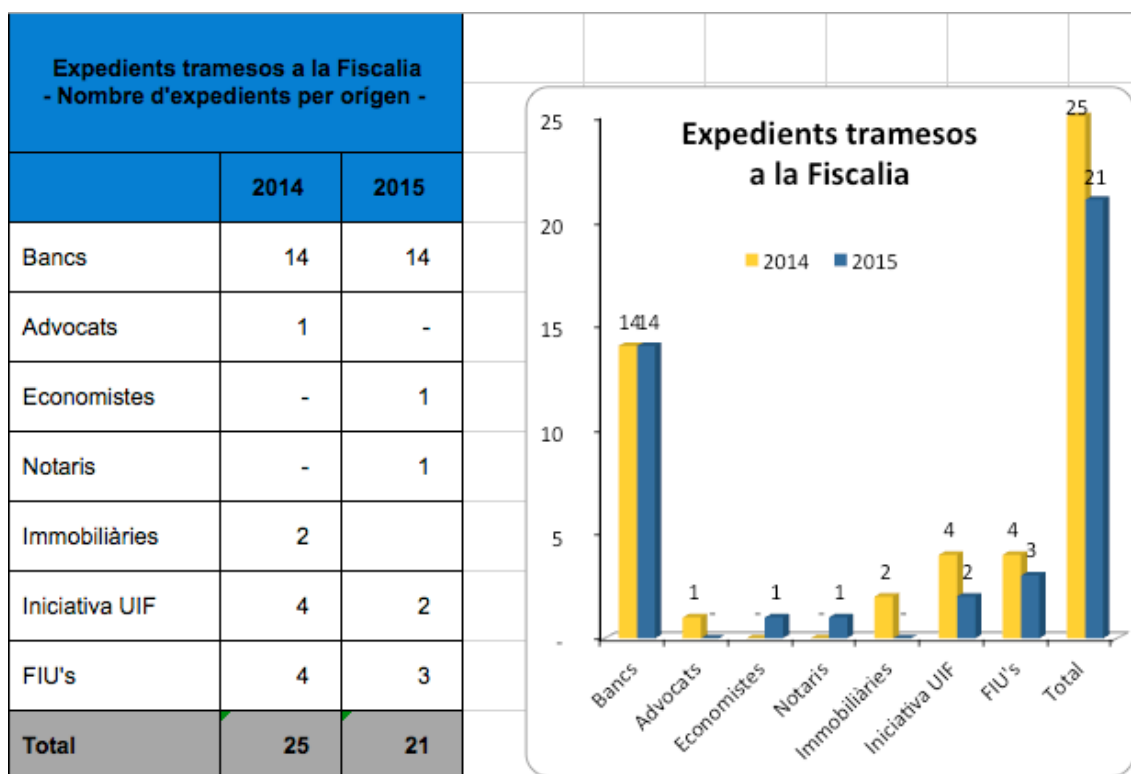

COOPERACIÓ INTERNACIONAL PER PAÏSOS - Any 2015 -						
Països sol·licitants (FIU's a UIF)	Nombre de Peticions	Temps de Resposta (dies)				
Espanya	5	8	90	16	7	26
Estats Units d'Amèrica	2	26	35			
Alemanya	1	62				
Filipines	1	16				
Belgica	3	16	5	9		
Guatemala	1	17				
Holanda	3	2	6	1		
Jersey	1	3				
Luxembourg	1	3				
Russia	1	7				
França	4	5	61	10	18	
Liechtenstein	2	6	13			
Illa de Man	1	25				
Illes cayman	1	11				
Republica Txeca	1	65				
Nova Zelanda	1	18				
Regne Unit	2	19	34			
Suïssa	4	17	7	22	4	
Turquia	1	1				
Ucraïna	1	14				
Uruguay	1	9				
Hongria	1	22				
Taiwan	1	1				
Slovaquia	1	22				
Total :	41	Mitjana : 18,5 dies.				

COOPERACIÓ INTERNACIONAL PER PAÏSOS - Any 2015 -	
Països sol·licitats (UIF a FIU's)	Nombre de Peticions
Espanya	2
Brasil	1
Kazakhstan	1
Suïssa	2
Mexic	1
Total :	7

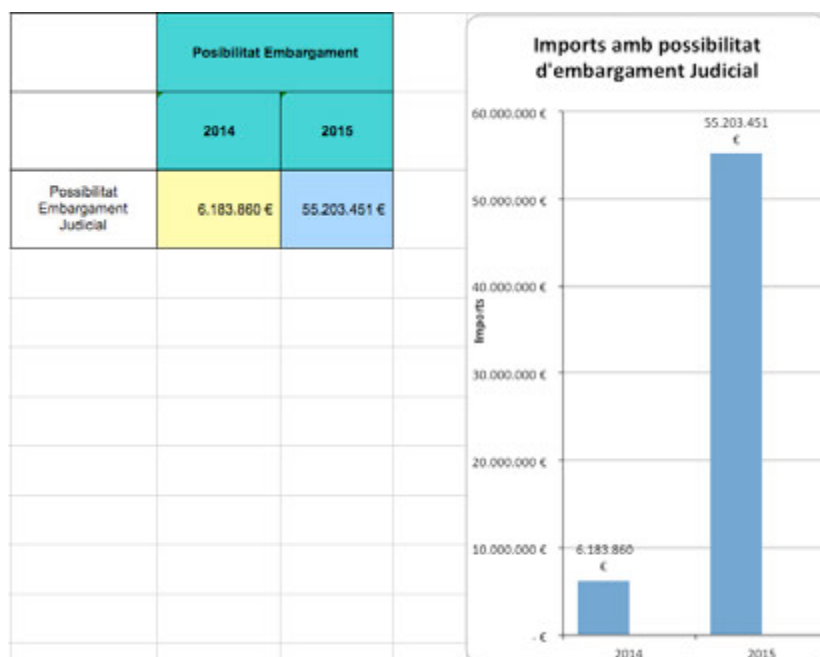
f. Expedients tramesos a la Fiscalia

Segona dada no substancial que ha disminuït, encara que molt poc.

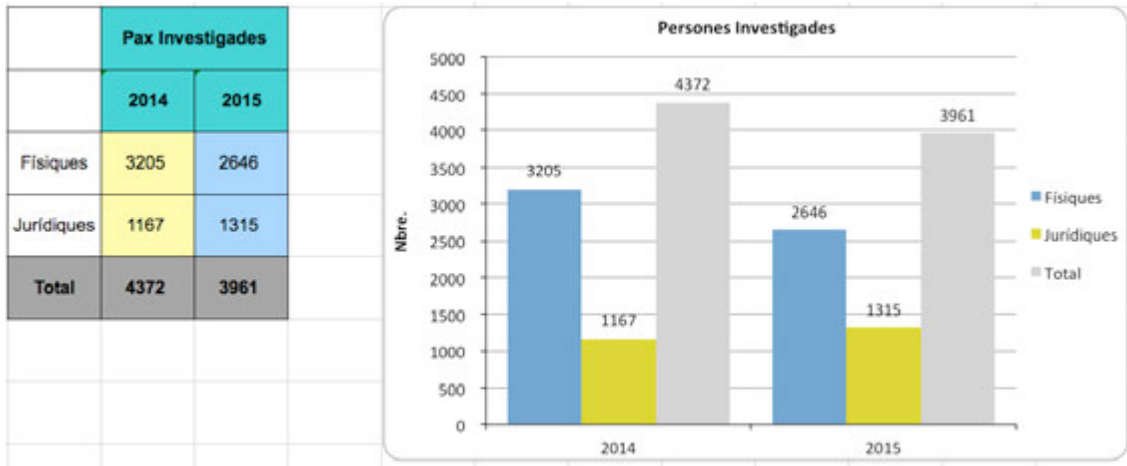
Més important, en aquest cas, és la dada connexa que pot comportar, a efectes judicials, els imports dineraris que resulten dels expedients traslladats i que es poden veure afectats ja d'entrada, perquè s'acordin per part dels instructors del cas mesures provisionals de garantia, com ara l'embargament dels dits actius.

Pel que fa als imports, aquest exercici es conclou amb un import superior als 55 milions d'euros.

g. Persones investigades

Sens dubte, aquesta dada, malgrat que és la que crida més l'atenció, és la menys transcendent.

4. TIPOLOGIES

Cas núm. 1: Un subjecte obligat bancari efectua una declaració de sospita davant de la Unitat, a causa dels moviments d'efectiu que genera un comerç del Principat degudament autoritzat i dedicat a la venda de tabac.

L'anàlisi efectuada per l'àrea operacional de la Unitat respecte a l'operativa bancària del comerç posa en relleu un volum important d'ingressos anuals amb una distribució inusual d'aquests ingressos en funció dels mitjans de cobrament emprats.

L'estudi permet determinar que, durant els darrers dos anys, el 95% dels ingressos han estat en efectiu, mentre que els ingressos per targeta de crèdit, suposen solament el 5% del total.

Pel que fa a la distribució temporal dels ingressos en efectiu, permet concloure la inexistència d'un patró lògic, així com una correlació acíclica respecte de les dates i èpoques de més aflluència turística. El comerç presenta uns marges comercials coherents i els pagaments a proveïdors responen, pràcticament en la seva totalitat, a pagaments a subministradors de tabac. El volum de negoci anual s'aproxima als tres milions d'euros.

Existeixen, doncs, indicis raonables per creure que part del tabac venut es destina a la seva exportació il·lícita.

L'expedient es trasllada a la Fiscalia General d'Andorra.

Indicis de risc:

- el tipus de local comercial i la seva ubicació fan difícil justificar el volum d'ingressos,
- la manipulació de quantitats importants de diners en efectiu per l'activitat declarada en relació amb els cobraments per targeta de crèdit,
- el patró de la distribució temporal dels ingressos del comerç no té lògica.

Cas núm. 2: Declaració d'operació sospitosa per part d'una entitat bancària en detectar moviments en un compte inactiu.

A mitjan anys 2000, (A) obre un compte numerat en una entitat bancària del país, i la seva filla és apoderada del compte (C). Durant dos anys es produeixen importants ingressos en efectiu, que són justificats davant l'entitat per l'activitat empresarial del matrimoni entre (A) i (B). En els darrers 10 anys, ni (A) ni (C) tornen a l'entitat, restant el compte inactiu amb un ròssec important de diners. L'any 2015 el matrimoni –(A) i (B)– es persona a l'entitat per accedir a les seves caixes de seguretat.

En efectuar les verificacions oportunes, el banc detecta que (B) va estar implicat en un assumpte de frau i malversació de fons al seu país. La Uifand, al seu torn, ho confirma a través dels mitjans d'informació de què disposa.

L'anàlisi efectuada permet determinar que, poc abans de la detenció de (B) al seu país d'origen pels fets esmentats, la seva esposa (A) diposita a l'entitat bancària una important quantitat de diners en efectiu i lloga quatre caixes de seguretat. La filla (C), simultàniament, efectua també l'obertura d'un compte bancari i lloga una caixa de seguretat en una altra entitat bancària.

Un cop que, pel que sembla, (B) ha complert la condemna imposada, contacten novament amb l'entitat per accedir a les caixes de seguretat.

Aquest resum de fets porta a concloure invariablement que els fons dipositats al Principat presumptament podrien provenir de les activitats delictives per les quals va ésser condemnat (B), per la qual cosa l'expedient es trasllada a la Fiscalia General d'Andorra.

Indicis de risc:

- manipulació exclusiva d'efectiu i per imports considerables,
- manca d'interès del client per obtenir rendibilitat dels seus actius,
- inactivitat del compte durant anys,
- utilització d'un nombre important de caixes de seguretat,
- les dades d'origen judicial de què es disposen.

Cas núm. 3: *Un subjecte obligat financer efectua una declaració de sospita davant de la Uifand perquè un client ha realitzat unes operacions sospitoses, vinculades a una societat estrangera, la qual, segons fonts obertes d'informació, ha estat investigada al seu país d'origen (A) per un presumpte frau.*

L'anàlisi financera permet concloure que el compte d'aquest client va ser obert a nom d'una societat pantalla estrangera que, a més, no ha tingut mai cap operativa comercial real.

També rep dos transferències des de l'empresa investigada al seu país d'origen (A) i, posteriorment, ordena dos transferències a favor d'unes societats d'un altre país (B), fent ús d'aquest país únicament com a "pont", per canalitzar una quantitat important de diners que, segons les notícies aparegudes a la premsa i les circumstàncies dels fets, podrien ser d'origen il·lícit.

L'expedient es trasllada a la Fiscalia General d'Andorra.

Indicis de risc:

- *notícies aparegudes a fonts obertes d'informació,*
- *obertura d'un compte a nom d'una societat pantalla estrangera,*
- *inactivitat comercial real d'aquest compte,*
- *moviments financers entre societats sense existir-hi una relació comercial aparent,*
- *compte utilitzat únicament com a "pont", per evitar així la transacció directa entre dos països.*

UIFAND

UNITAT D'INTEL·LIGÈNCIA FINANCERA
D'ANDORRA

